

Meningen at anvende 1,200 Kr. til en Betonmur, som skal opføres i Stedet for et faldefærdigt Plankeværk. Jeg vil nu foreslaa, at denne Betonmur ikke bliver opført, thi saavidt jeg kan forstaa, er det Skellet mellem Slottet og Byen, der er ved at falde ned. Det er dette gamle, mugne Plankeværk, som er ved at falde fuldstændig ned, og jeg synes ikke, det vil være rigtigt at opføre en ny Grænsevold der og at anvende 1,200 Kr. paa en saadan Maade. Det vil sikkert være heldigere at sælge Slottet, og der er nok, der vil købe det. I sin Tid vilde Aalborg Kommune gerne købe det for at udlægge Grunden til Haver og Byggepladser, og det er ikke længere siden end i sidste Samling, at et Konsortium forhørte sig desangaaende hos den daværende Indenrigsminister og ogsaa hos adskillige Rigsdagsmænd, om de vilde medvirke til, at dette Slot kunde blive solgt, da det ikke havde nogen som helst Betydning. Staten vil ganske sikkert kunne sælge det. Jeg ved ikke, om Aalborg Kommune nu vil købe det, men det vil uden Tvivl kunne sælges til et Konsortium, og jeg vil derfor bede den højtærede Indenrigsminister om at tage Sagen under nøje Overvejelse.

Doose: Paa Finanslovsforslagets § 2 er der opført en Udgift under I. B. (Andre Udgifter) paa 200 Kr. Ved at slaa op i Anmærkningerne faar man at vide, at det skal være til Vedligeholdelse af Sandflugtsmonumentet ved Tidsvilde Hegn og Asserbo Slotsruin og til Oprensning m. m. af Kanalen mellem Arresø og Isefjord. Sandflugtsmonumentet og Asserbo Klosterruin bliver altid ganske pænt holdte, men skal de holdes nogenlunde godt, kan jeg ikke forstaa, at der kan blive ret meget tilovers til Oprensning af Arresøkanalen. Der er blevet talt saa meget om Arresø, og i Fjor holdt den Sag Jubilæum. Det var nemlig da 100 Aar siden, der begyndte at lyde Klager over Søens Vandstand. Den stiger stadig, saa at Beboernes Jorder blive oversvømmede, hvad jeg paatalte i Fjor. Der indkom da et Andragende fra Beboerne om Støtte til Forundersøgelser, og der blev dertil paa Tillægsbevillingsloven optaget en Bevilling paa 2,000 Kr. Amtet gav ogsaa et Tilskud dertil, saa nu ere Forundersøgelserne i god Gang deroppe, men der kunde dog maaske gøres noget mere endnu, og da Staten ejer Arresø, mener jeg ogsaa, at det var rimeligt, at den tog denne Sag op og gjorde noget mere. Gaar man fra Frederiksværk op langs Kanalen, er der

en temmelig stærk Strøm, der vidner om Fald i Terrænet, men kommer man op til Arresødalbroen, vil man se, at Vandet staar ganske stille, og sejler man ud i Søen derfra, viser det sig, at der ikke er dybere, end at en Baad netop kan flyde. Der har nemlig her dannet sig Mudderbanker i Aagabet, som hindre Vandet i at komme ind i Kanalen og ud i Isefjorden. Jeg vil henstille til den højtærede Landbrugsminister, om der ikke kunde stilles Forslag om, at den nævnte Bevilling blev forhøjet noget — hvor meget der vil være nødvendigt, skal jeg selvfølgelig ikke sige — for at det kunde blive undersøgt, om ikke blot det at rense noget op i disse Mudderbanker i Aaløbet kunde gøre, at Vandet atter kunde flyde bort. I Sommer har det ikke været saa slemt deroppe, fordi Sommeren har været saa tør, men i Fjor kunde man hverken bjerge Tørv eller Hø, og Kreaturerne kunde man ikke have paa Engene, og en Del af Pløjejorden kunde man slet ikke komme til, fordi Vandet blev staaende hele Sommeren. Naar man ved, at Søen er omtrent 7000 Tdr. Land stor, vil man kunde forstaa, at der er mange Naboer til Søen, og de klage alle sammen over Vandstanden. Jeg vil derfor meget anbefale, at den højtærede Minister til 2den Behandling opstiller Forslag om at faa Sagen undersøgt noget mere. Beboerne maa jo lige fuldt betale Skatter af den Jord, som de ikke kunde faa Nytte af, men da Staten driver Fiskeriet eller forpagter det ud, kan jeg ikke se andet, end at det er, som om den ene Nabo vælter sig ind paa den anden Nabo.

Jeg havde haabet paa Finansloven at finde en Bevilling til Kystsikring ved Kikhavn, den nordvestlige Del af Halsnæs. I Fjor Foraar blev der fra Beboerne deroppe indgivet et Andragende til den daværende Indenrigsminister om at sikre Kysten der udenfor. Stenfiskerne have taget Stenene bort og ført dem til Middelgrundsfortet, Hundested Havn eller andre Steder, hvor der var Brug for dem. Da det er Lerskrænter uden Spor af Sten, skyller Vandet, naar Stenene ude i Havet tages bort, op paa Skrænterne, saa de skride ned, og store Stykker skyldsæt Jord ere Tid efter anden gledne ned. Det er selvfølgelig til Skade for Beboerne, men det skader ogsaa paa anden Maade, idet det nedskredne danner lange Barrer ude i Vandet, og det er en af Grundene til, at Hundested Havn saa gerne vil sande til. Skrænternes Nedskridning gaar ogsaa ud over Batterierne der oppe, der sortere under